

De Standaard 4 okt 2006

Abortuscommissie vindt geen volk

De overheid heeft de grootste moeite om de commissies euthanasie en abortus opnieuw samen te stellen.

Van onze redacteur
Guy Fransen
BRUSSEL.

Voor de twee raadgevende commissies moest de overheid tot drie keer toe een oproep publiceren in het Belgische Staatsblad, in de hoop de juiste kandidaten te kunnen strikken.

De controle- en evaluatiecommissie euthanasie is intussen al over haar vervaldatum, haar mandaat eindigde op 22 september. Volgens voorzitter Wim Distelmans vergadert de oude ploeg intussen gewoon verder, tot de Senaat zijn fiat heeft gegeven aan de samenstelling van de nieuwe.

Het mandaat van de nationale evaluatiecommissie voor zwangerschapsonderbreking - de abortuscommissie - eindigt half januari volgend jaar. Al in februari en april probeerde de overheid opvolgers voor de huidige zestien leden te vinden, zonder succes. Volgens de diensten van de Senaat zijn er te weinig vrouwelijke kandidaten en moeten er ook voldoende plaatsvervangers worden gezocht. Volgens de secretaresse van de commissie, Marie-Jeanne Ribbens, dienen zich onvoldoende Franstalige artsen aan. Zij wanhoopt niet.

De twee commissies moeten Kamer en Senaat adviseren, en om de twee jaar ook elk een rapport opmaken over abortus en euthanasie. Ze worden samengesteld met criteria die rekening houden met geslacht, taal, ideologie, beroepsopleiding, en bestaan in grote mate uit artsen en juristen.

De mandaten worden amper vergoed, volgens Wim Distelmans zelfs amper genoeg om de verplaatsingskosten te betalen. Distelmans zegt ook vast te stellen dat altijd weer dezelfde namen terugkomen in de verschillende commissies. „Het aantal kandidaten is duidelijk beperkt. We zien ook weinig jonge mensen, de gemiddelde leeftijd in onze commissie zit tussen de vijftig en de zestig. Dat is niet slecht voor de ervaring op het terrein, maar het leidt wel tot gebrek aan discussie met jongeren." Bij de abortuscommissie wordt die aanwezigheid van jongeren bemoeilijkt door de vereiste hoogleraar te zijn aan een Belgische universiteit.

Voor het samenstellen van de abortuscommissie werd ook rekening gehouden met het geslacht, met een verplichte verhouding van negen vrouwen tegen zeven mannen. Distelmans zegt in zijn commissie die verplichte verhouding niet te zien. Naast de zestien effectieve leden, moeten er ook zestien plaatsvervangers worden gezocht. Naast aanbevelingen en evaluatieverslagen moeten de twee commissies ook het aantal zwangerschapsonderbrekingen en gevallen van euthanasie registreren. Artsen hebben de verplichting die gegevens door te geven.

De euthanasiecommissie ging eind 2002 van start, na goedkeuring van de abortuswet. Artsen dienen sindsdien ongeveer gemiddeld dertig euthanasie-aanvragen per maand in, kort na de stemming van de wet waren het er twintig. In Vlaanderen stijgt het aantal aanvragen, in Wallonië blijft het stabiel.

De abortuscommissie bestaat sinds 1990. Het aantal abortussen bedroeg vorig jaar 17.314, in Vlaanderen waren dat één op de tien zwangerschappen, in Wallonië één op de acht, in Brussel één op de vijf.

Kandidaturen voor de abortuscommissie moeten ingediend worden bij de voorzitter van de Senaat.

© 2006 Vlaamse Uitgeversmaatschappij NV